

Okolnosti tyto nemohl však soud uznati za rozhodné pro posouzení způsobilosti známky k zápisu s hlediska cit. ustanovení zákonného.

Toto ustanovení zakazuje známky udávající výlučně místo výroby zboží.

Jakým vývojem to které slovo nabylo významu označení geografického a jaký jest jeho filologický původ, jest zcela lhostejno, jakmile jest jisto, že slova toho se jako geografického označení skutečně užívá, byť i to nebylo označení oficielní, úřední, a byť i vedle tohoto významu geografického zachovalo si snad i význam jiný, zejména symbolický, t. j. význam personifikace některého místa. Jde-li však o slovo k označení místa užívané, nezáleží ani na tom, zda jest v tomto významu srozumitelné všeobecně, resp. jak velká část konsumentů s ním určitou představu místní bude spojovati. Nemohl soud proto shledati ani vady řízení v tom, že úřad o této okolnosti zvláštních šetření nekonal.

Jak nss již opětovně (srov. na př. nález Boh. 1708 adm.) vyslovil, sluší smysl předpisu § 1 zn. novely z r. 1895 spatřovati v tom, že jím má býti zabráněno, aby prostředky výrazové k popisu zboží potřebné nebo vhodné, jež vývoj jazykový a styk společenský vytvořil, nebyly zápisem jako známky monopolisovány ve prospěch jednotlivců na újmu všech ostatních.

V nálezu uvedeném nss také vyslovil právní názor, podrobně odůvodněný zejména v nálezech Boh. 1644 a 1704 adm., že závada bránící zápisu známky podle § 1 zn. novely nemůže býti odklizená tím, že známka se v příslušných kruzích obchodních nebo spotřebitelských vžila. Trvaje na tomto názoru právním i nyní, neshledal soud ani nezákonnosti ani vady řízení v tom, že úřad k této okolnosti při svém rozhodnutí nepřihlížel a v tom směru nijaké šetření nekonal.

Z veškerých uvedených důvodů bylo stížnost zamítnouti.

Č. 2507.

Mimořádná opatření (moučné příplatky): I. Zaměstnavatelské příspěvky podle opatření Stálého Výboru č. 494/1920 jest platiti i za zaměstnance bydlící mimo území čsl. republiky, pokud jen podléhají v tuzemsku nemocenskému pojištění. — II. Stálý výbor N. S. byl oprávněn uložit zaměstnavatelské příspěvky.

(Nález ze dne 18. června 1923 č. 7007).

Věc: Firma Jute-Industrie Gesellschaft m. b. H. ve W. proti ministerstvu pro zásobování lidu stran placení zaměstnavatelského příspěvku na zlevnění mlýnských výrobků.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Stíce byly předepsány podle opatření Stálého výboru N. S. z 25. srpna 1920 č. 494 Sb. příspěvky zaměstnavatelské za měsíc leden, únor, květen, červen a červenec 1921 za všechny její zaměstnance podrobené nemocenskému pojištění a to včetně zaměstnanců bydlících mimo území čsl. republiky. Žádosti na odepsání příspěvků ohledně této části zaměstnanců nebylo v pořadu instančním, a to na konec nař. rozhodnutími vyhověno.

Rozhoduje o stížnosti pro nezákonnost vznesené, uvážil nss toto:
 Opatření Stálého výboru N. S. republiky čsl. z 25. srpna 1920 č. 494 Sb. vydáno bylo za účelem, aby se prodávaly mlýnské výrobky a chléb tak, by ceny výrobní, pokud se týče nákupní náklady byly plně hrazeny.

Za tím účelem byla v Šu 1 cit. zák. stanovena cena mouky v drobném prodeji, v §§ 2 a 3 pak příplatky při výdeji úředních výkazních lístků pro spotřebitele s jménem nebo ročním důchodem blíže uvedeným, dále v §§ 4 a 5 příspěvky zaměstnavatelů, konečně v § 6 dávky z katastrálního výnosu půdy.

Dle výslovného předpisu odst. 1 Šu 4 v dalším kontextu tohoto odstavce obsaženého zaplatí zaměstnavatel za každou osobu podrobenou nemocenské pojistné povinnosti a za každý pojišťovací den 1 Kč. Při každém druhu těchto příplatků jest vytknuto, kdo jest od toho kterého příplatku osvobozen, nikde však není ustanovení, že osoba, která povinna jest k jedné z těchto dávek, jest osvobozena od dávek ostatních, nebo že příspěvek zaměstnavatelský dlužno platiti jen za osoby, které mohou býti účastny zásobování.

Povinnost platiti příspěvky zaměstnavatelské za zaměstnance souvisí tedy pouze s povinností nemocenského pojištění, aniž zákon připustil jiné výjimky z placení tohoto příspěvku.

Nemá proto opory v zákoně názor stížnosti, že povinnost platiti příspěvky zaměstnavatelské podmíněna jest okolností, že ten který zaměstnanec podrobený nemocenskému pojištění také skutečně odbírá mouku a chléb bez příplatku, jenž ostatním spotřebitelům dle Šu 2 cit. opatření jest uložen, a že za zaměstnance, kteří nepožívají výhody této proto, že nebydlí v území čsl. republiky, netřebují platiti řečené příplatky.

Nelze také seznati rozporu st-lkou tvrzeného mezi 4 Šem cit. opatření a Šem 11 prov. nař. z 2. září 1920 č. 500 Sb., ježto ustanovení prováděcího nařízení, že se příspěvky zaplatí za každou zaměstnanou sílu, má stejný význam jako slova cit. opatření, že se příplatky zaplatí za každou osobu.

Ani výtká, že Stálý výbor nebyl oprávněn ukládati občanům daní, není důvodná, ježto nejde tu o novou trvalou finanční povinnost ve smyslu Šu 54, odst. 8 lit. c) ústavní listiny z 29. února 1920 č. 121 Sb., nýbrž pouze o přechodní zařízení.

Bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 2508.

Vyvlastnění. — Stavební ruch: * Podle zákona o stavebním ruchu ze 27. ledna 1922 č. 45 Sb. není vyloučeno vyvlastnění také pozemek pro stavbu, jejíž účelem jest rozřízení malé provozovny drobného živnostníka, jsou-li dány zákonné podmínky.

(Nález ze dne 18. června 1923 č. 10.544).

Prejudikatura: Boh. 1281 a 2186 adm.